

Міністерство освіти і науки України
Інститут мистецтвознавства, фольклористики
та етнології ім. М.Т.Рильського НАН України
Uniwersytet Rzeszowski
Wydział Muzyki
Рівненський державний гуманітарний університет
Інститут мистецтв

МИСТЕЦЬКА ОСВІТА ТА РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

Збірник наукових праць

Випуск 4

Рівне – 2018

Редакційна колегія:

- Сверлюк Я.В.**, доктор педагогічних наук, професор, директор Інституту мистецтв РДГУ;
Олексюк О.М., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики музичного мистецтва Інституту мистецтв Київського університету ім. Бориса Грінченка;
Павелків Р.В., доктор психологічних наук, професор, заслужений працівник освіти України, академік АН ВШ України, перший проректор Рівненського державного гуманітарного університету;
Пелех Ю.В., доктор педагогічних наук, професор, проректор з **науково-педагогічної та навчально-методичної роботи**;
Вербець В.В., доктор педагогічних наук, професор, директор Інституту соціології Рівненського державного гуманітарного університету;
Mirosław Dymon Dr. hab., prof. Uniwersytet Rzeszowski wydział muzyki;
Лісова С.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики професійної освіти Рівненського державного гуманітарного університету;
Малафік І.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри загальної і соціальної педагогіки та управління освітою Рівненського державного гуманітарного університету;
Дем'янчук О.Н., доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри методики викладання мистецьких дисциплін Кременецької обласної гуманітарно-педагогічної академії ім. Тараса Шевченка;
Потапчук Т.М., доктор педагогічних наук, професор, кафедра пісенно-хорової практики та постановки голосу Рівненського державного гуманітарного університету;
Шевчук С.І., кандидат філологічних наук, доцент кафедри образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва;
Цюлюпа С.Д., кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри духових та ударних інструментів Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету;
Крижановська Т.І., кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри історії, теорії музики та методики музичного виховання Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету;
Сверлюк Л.І., кандидат педагогічних наук, доцент, кафедра пісенно-хорової практики та постановки голосу Рівненського державного гуманітарного університету;
Буцяк В.І., кандидат педагогічних наук, доцент, кафедра гри на музичних інструментах Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету;
Прокопович Т.Ю., кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри історії, теорії музики та методики музичного виховання Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету;
Радковська Л.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри історії, теорії музики та методики музичного виховання Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету;
Филипчук М.С., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри естрадної музики Рівненського державного гуманітарного університету.

*Рекомендовано вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 2 від 22.02.2018 р.)*

Мистецька освіта та розвиток творчої особистості : зб. наук. пр. / Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України, Uniwersytet Rzeszowski wydział Muzyki, Рівнен. держ. гуманіт. ун-т, Ін-т мистецтв. – Рівне : Волин. береги, 2018. – Вип. 4. – 396 с.

ISBN 978-966-416-550-8

Збірник наукових праць присвячений актуальним питанням професійної підготовки фахівців мистецького напрямку. Висвітлюються сучасні методологічні підходи розвитку творчої особистості студентів, охарактеризовано особливості музично-педагогічної діяльності.

Для викладачів і студентів мистецьких навчальних закладів, науковців й працівників в галузі музичної педагогіки та мистецтвознавства.

УДК 7.071.5

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I.

Теорія і методологія мистецької освіти

<i>Бурчак І.С.</i> Діагностика сформованості ціннісних орієнтацій майбутніх керівників дитячим ансамблем спортивно-бального танцю.....	6
<i>Іванова Л.І., Іванова Т.В.</i> Особливості початкового етапу фортепіанної підготовки учнів музичних шкіл.....	13
<i>Сверлюк Л.І., Куніцька І.В.</i> Теоретичні основи формування гуманних взаємин у дитячому хоровому колективі.....	19
<i>Лужна Л.М., Радковська Л.М.</i> Робота над поліфонічними творами з учнями-піаністами ДМШ (на прикладі "Нотного зошити А. М. Бах").....	26
<i>Матвійчук А.В.</i> Роль естрадного вокального ансамблю у формуванні професійних навичок майбутніх вчителів музичного мистецтва.....	32
<i>Наулік Н.В.</i> Розвиток навчального інтересу учнів-початківців в класі фортепіано.....	38
<i>Никон О.К., Остапчук М.М.</i> Формування мотивації вдосконалення виконавських навичок у самостійній роботі студентів.....	45
<i>Павлішин Н.В.</i> Музичний розвиток підлітків в умовах інтеграції мистецтв.....	53
<i>Пальоха О.А.</i> Роль задатків і здібностей у професійній музичній діяльності.....	60
<i>Піддубник В.Г., Якимчук С.Н.</i> Проблеми концертного хвилювання співаків творчого колективу.....	68
<i>Прокопович Т.Ю.</i> Педагогіка музична і музейна: сучасні тенденції взаємодії.....	74
<i>Сверлюк Я.В.</i> Методологічні підходи професійної підготовки диригента оркестрового колективу.....	80
<i>Симончук Т.Д.</i> Роль естрадної пісні у формуванні вокальної культури підлітків.....	89
<i>Радковська Л.М., Цибульська С.Ю.</i> Використання новітніх технологій на уроках музичного мистецтва в ЗОШ.....	95
<i>Тетєнєва Н.О.</i> Форми та методи розвитку музичних здібностей на уроках сольфеджіо в ДМШ.....	101
<i>Турчин Г.П.</i> Художні завдання диригента оркестру в роботі над музично-виразовими засобами.....	107
<i>Ужинський М.Ю., Капітанець Л.М.</i> Студія електронної музики як творча майстерня музиканта-інструменталіста.....	117
<i>Фарина Н.П.</i> Концертно-виконавська діяльність студентів-вокалістів: педагогічний аспект.....	124
<i>Федачко І.Б.</i> Еволюція педагогічних поглядів на процес роботи над музичним твором.....	131
<i>Хуан Ханьцзе.</i> Педагогічні умови формування готовності майбутнього вчителя музики до сценічного партнерства.....	138
<i>Цюлюпа С.Д., Цюлюпа Н.Л.</i> Педагогічні принципи викладання фахових дисциплін зі спеціальності "Музичне мистецтво".....	144

РОЗДІЛ II.

Сучасні виміри мистецтвознавства

<i>Mirosław Dymon. Kształtowanie zainteresowań i umiejętności muzycznych dzieci i młodzieży w środowisku szkolnym</i>	151
<i>Блищук Н.В. Творча майстерність піаніста-концертмейстера дитячого хору</i>	164
<i>Буцяк В.І., Турко Н.С. Культурологічні засади появи та функціонування музичних інструментів</i>	170
<i>Власюк О.П. Спадщина українського мистецтва в історичній ретроспективі</i>	178
<i>Трачук Л.Д., Гаврилюк С.В. Тульчинське училище культури в мистецькому житті Поділля</i>	189
<i>Галаган В. Технологічні основи колективного виконавства</i>	195
<i>Дзвінка Р.І. Творчий доробок Михайла Тимофіїва в контексті еволюції сопілкового виконавства</i>	204
<i>Димченко С.С. Проблеми становлення та розвитку диригентського мистецтва: здобутки і перспективи</i>	210
<i>Krous O.P., Pryt K.O. Folklor of Volyn Polissya as an important factor of formation of national self-identity of future music teachers</i>	220
<i>Крусь О.П. Регіональний музичний фольклор – інтегральна частка духовної скарбниці нації</i>	226
<i>Островська Г.Б. Творчий портрет Лідії Сергіївни Костянець</i>	232
<i>Петричук О.В. Історико-культурні передумови формування специфікацій стилю в музиці</i>	241
<i>Симончук І.А. Даюк Ж.Ю. Артистично-театральні аспекти виконавського мистецтва у творчості провідних українських баяністів</i>	248
<i>Сташук О.А. Творчо-педагогічний феномен Олександра Панасовича Довгалока</i>	254
<i>Столярчук Б.Й. Збирач народних пісень Рівненщини Петро Степанюк</i>	262
<i>Ускова А. Обряд випікання весільного короваю у селі Колом'є Славутського району Хмельницької області</i>	266
<i>Филичук М.С. Бас-гітара в культурно-мистецькому просторі: генеза, розвиток, сучасний стан</i>	275
<i>Франчук Д. Історія та народнопісенна творчість села Самчики (Старокостянтинівського району Хмельницької області)</i>	283
<i>Цапун Р.В. Українська традиція святкування масниці та відтворення обрядодій в студентському середовищі</i>	293
<i>Черніско В.А. Творчий доробок Євгенії Родзь через призму історії та спадкоємності</i>	299
<i>Шереток Р.М. Мистецьке наповнення інтер'єру культових споруд ордену кармелітів на Волині (за матеріалами праць Т. Стецького і Я. Гіжицького)</i>	306
<i>Шихова Г.І. Зародження та розвиток української музичної освіти у XVI-XIX ст.</i>	314
<i>Радковська Л.М., Яцук І.І. Сучасна бандура: новий статус академічного і професійного інструменту</i>	320

РОЗДІЛ III.

Методика музичного навчання і виховання

<i>Кардаш (Гергелюк) В.В.</i> Розвиток емоційної сфери дітей з особливими потребами засобами музичного мистецтва	325
<i>Грабiк Н.В.</i> Методи творчого самовираження учнів у вокально-хоровій роботі загальноосвітніх навчальних закладів	329
<i>Гумiнська О.О.</i> Науково-методичні засади самовираження учнів у музичній діяльності	334
<i>Гурин А.В.</i> Інструментальне музикування на уроках музичного мистецтва в загальноосвітньому навчальному закладі	338
<i>Карманюк Ю.В., Григорчук І.С.</i> Музичний фольклор в системі засобів музичного виховання молодших школярів	345
<i>Клець Т.</i> Розвиток техніки диригування у студентів музично-педагогічних спеціальностей	350
<i>Крет М.В.</i> Музика та її морально-виховні функції у процесі становлення особистості	357
<i>Лукащук О.І.</i> Роль мистецтва у професійному становленні майбутнього вчителя музики	362
<i>Крижановська Т.І., Оксенчук Д.Ю.</i> Розвиток виконавської культури учня-баяніста за методикою Петра Серотюка	370
<i>Пастушенко Л.А.</i> Принципи і підходи виховання естетичних смаків майбутніх учителів музичного мистецтва	379
<i>Пастушенко А.С., Гарбуз Т.В.</i> Вища школа в системі національно-патріотичного виховання молоді на кращих зразках народної пісенної творчості	386
Про авторів	393

ТУЛЬЧИНСЬКЕ УЧИЛИЩЕ КУЛЬТУРИ В МИСТЕЦЬКОМУ ЖИТТІ ПОДІЛЛЯ

Анотація. У статті розглядаються історичні передумови становлення та розвитку Тульчинського училища культури, прослідковується культурно-просвітницька діяльність колективу цього мистецького закладу.

Ключові слова: просвітництво, училище культури.

Анотация. В статье рассматриваются исторические предпосылки становления и развития Тульчинского училища культуры, прослеживается культурно-просветительная деятельность этого учебного заведения.

Ключевые слова: просветительство, училище культуры.

Annotation. The article considers the historical prerequisites for the formation and development of the Tulchin school of culture, and traces the cultural and educational activities of this educational establishment.

Key words: educational activity, school of culture.

Постановка проблеми. Незворотний рух України шляхом незалежності, радикальні зміни, що відбуваються в усіх сферах суспільного життя і людській свідомості, інтенсивний пошук нових векторів формування особистості, її духовного світу і високих моральних якостей зумовлюють ту велику увагу, що приділяється в останні роки вивченню національної культури, її історичних витоків, особливостей розвитку, культурно-ціннісних надбань. З урахуванням того, що Україна стала учасником Болонського процесу, особливого значення набуває можливість вивчення історико-педагогічного досвіду розвитку освіти на Поділлі як одного з перших регіонів щодо запозичення європейського досвіду організації освітнього процесу у XIX – на початку XX ст.

Дослідження таких історико-педагогічних феноменів, яким стало Тульчинське училище культури викликає зацікавлення науковців з огляду на те, що цей навчальний заклад вирізнявся з-поміж інших способом організації, регіональними соціокультурними характеристиками та змістом навчально-виховного процесу; завдяки його діяльності було апробовано численні моделі фундування навчальних закладів в Україні та інших її регіонах; викладачі та випускники училища склали особливу групу культурних, громадських та освітніх діячів, які розпочали громадську та культурно-просвітницьку діяльність під час навчання, а згодом продовжили її у різних регіонах України та за кордоном.

Історія розвитку мистецького життя на Поділлі завжди були в центрі уваги науковців. Цю проблему досліджували А.Завальнюк, Л.Божко, В. Атамановський, Г.Брілінг, П.Григорчук, В.Нестеренко, В.Воловик,

Л.Зінченко. Однак суттєвою прогалиною в зазначеному комплексі наукових праць вважаємо недостатню увагу до розкриття цілісної теоретико-педагогічної картини діяльності Тульчинського училища культури. Тому **метою** даної статті є розкриття становлення та розвитку Тульчинського училища культури як одного з провідних мистецьких закладів Поділля.

Виклад основного матеріалу. Мистецьке життя цього славетного краю тісно пов'язане з постаттю талановитого музиканта М. Д. Леонтовича. У Білоусові, Вінниці та Гришині, всюди він створював капели, хори, де збирав і записував народні пісні, обробляв та вивчав їх, використовуючи набуті знання в композиторській діяльності. Саме з Тульчином найбільше пов'язане життя митця.

Леонтович приїхав у Тульчин в 1908 році після бурхливих подій революції 1905-1907 рр.. Порівняно зі станцією Гришине, звідки повернувся він на Поділля, Тульчин виглядав спокійним провінційним містечком, де композитор став викладати співи в місцевому єпархіальному училищі, в якому вчились доньки служителів церкви.

Тульчинське єпархіальне училище мало досить сильний склад вчителів, серед яких слід згадати начальницю учбового закладу Юлітту Шаркевич та Якова Лукича Маяковського, двоюрідного брата поета. Ця інтелігентна та освічена людина була, мабуть, найближчою до Леонтовича серед його колег, бо ж не дарма композитор згадує його ім'я у своєму щоденнику. Та ще ближчим виявились для Леонтовича вихованки училища, яких він з властивим йому запалом став вчити улюбленій музиці та співам.

Якщо бути справедливим, то слід зазначити, що перша справжня хорова капела в Тульчині була заснована Леонтовичем ще до революції. Складалась вона з милих його серцю „єпархіалок“, яким він зміг прищепити свою любов до музики. Ось що згадує кращий учень Леонтовича, відомий диригент М. Д. Покровський про ті роки, коли він був солістом в хорі тульчинського чоловічого духовного училища під проводом Хоми Івановича Лотоцького, приятеля композитора: "Ми теж виступали, багато чого співали, але все ж ні ми, ні сам Хома Іванович не могли досягнути секрету співу дівчат під керівництвом М. Д. Леонтовича. Співи дихали чимось радісним, свіжістю, натхненністю. Та й Микола Дмитрович настроював всім своїм еством і виконавців, і слухачів".

Леонтович сам робив переклади для свого хору, перекладав, як згадує Покровський улюбленого Шопена, пробував і власних пісень. Цікаві і змістовні дані про хор Леонтовича подає його учениця Н. Снігурська: "З училищним хором, який нараховував 60-70 душ Микола Дмитрович розучив декілька номерів з опер, в тому числі і з опери Верстовського "Аскольдова могила", хор дівчат з опери Чайковського "Євгеній Онєгін". Одного разу Микола Дмитрович підготував з нами кілька уривків з "Чорноморця" Лисенка. До хору Микола Дмитрович ставився дуже уважно і з інтересом. Перед концертами проводив додаткові заняття. Треба було

бачити, як Леонтович підбадьорював своїх хористів і не давав занепадати духом. Дуже цікавився, як проходить саме вивчення тієї або іншої хорової партії, давав поради. Багато акомпанував хорові та солістам на фісгармонії. Серед талановитих учениць, які виділялись своїми голосами, були Олена Бачинська, Марія Подополович, Олександра Сувчинська.

Рівень підготовки в цьому хорі був настільки високим, що кілька його учасниць попали до знаменитого хору Кошиця. Та й всі інші полюбили музику і спів на все життя, керували різними хорами, самі охоче співали за будь-яких умов.

Хоровий колектив училища був, звичайно, далеко не єдиним, з яким працював Леонтович. Він також розучував пісні з класними хорами училища, звідки кращі голоси відбирались в загальний хор, працював і з церковним хором. Така велика і наполеглива робота на всіх рівнях давала йому змогу готувати концерти, про які його учениця Л. Грабовецька згадує: "Ці концерти були такі хороші і відомі свого часу, що на них з'їжджались з усіх навколишніх сіл і міст, як-от з Немирова, Кам'янця, навіть були гості з Одеси та Києва". Після революції, коли на базі єпархіального училища утворилась нова трудова школа, Леонтович також організував в ній учнівський хор.

Та найбільш плідним виявився для композитора останній рік його життя. Це був 1920 рік, коли до пісень Леонтовича прийшла світова слава, він створив в Тульчині професійну капелу та музичну школу.

Можна сказати, що українська пісня слугувала початком створення училища. Тобто потреба українців готувати спеціалістів, які б дійсно робили це на професійному рівні.

Історія навчального закладу багата і цікава. У 1930 році в м. Тульчині було відкрито технікум масової комуністичної освіти з терміном навчання 3 роки. Технікум мав два відділи:

- організаційно-масовий відділ готував працівників культури – політичної роботи на виробництві і в сільському господарстві, а також працівників культурно-політичної роботи в профспілкових організаціях;
- бібліотечний відділ готував бібліотечних працівників масової бібліотечної мережі.

За роки свого існування училище не раз міняло свою назву.

З 1934 року – це бібліотечний технікум. З 1937 року всі бібліотечні технікуми були перейменовані на бібліотечні школи. У 1937 році на базі рампартшколи було організовано в Тульчині трирічну політосвітню школу, до якої приймали людей з дворічним стажем політосвітньої роботи. Школа готувала директорів районних будинків культури, інструкторів цих будинків, завідувачів сільських клубів і масовиків.

До Великої Вітчизняної війни бібліотечна школа підготувала 7 випусків (405 чол.), політосвітня школа – 2 випуски (120 чол.).

Німецько-фашистські загарбники завдали великої шкоди обом школам. Знищили чудові приміщення політосвітньої школи, обладнання і устаткування кабінетів, бібліотеки.

Чимало вихованців і викладачів боролися на фронтах Великої Вітчизняної війни. Серед них Герой Радянського Союзу Гриб Олексій Федорович, Кметь С. І., Брушнівський П. О., колишній директор бібліотечної школи Ременяк П. С., колишній директор політосвітньої школи Мурдуєв, викладачі Хотіч Ю. Т., Літвінов І. Ф., випускники Кокотко Я. С., Линдрік О. та багато інших.

У травні 1944 року в приміщенні колишньої бібліотечної школи був відкритий технікум політосвіти, який мав два відділи: клубний і бібліотечний. У важких повоєнних роках доводилося відновлювати роботу технікуму.

У 1947 році технікум політосвіти був перейменований на технікум підготовки культурно-освітніх працівників з бібліотечним і клубним відділами. У цьому ж році було відкрито заочне відділення.

У 1961 році відбулася нова реорганізація: технікум підготовки культурно-освітніх працівників був реорганізований в культурно-освітнє училище з такими ж відділами.

У 1965 році бібліотечний відділ був ліквідований, а відновлений знову в 1969 році.

У 1990 році – навчальний заклад перейменовано в училище культури.

З 1997 по 2002 рік училище було філією Вінницького училища культури і мистецтва імені М. Д. Леонтовича. З липня 2002 року ми знову самостійний навчальний заклад Тульчинське училище культури.

За роки свого існування училище очолювали на різних етапах 17 директорів. Це: Трикуліч Анатолій Захарович, Єрмолкович Олексій Іванович,

Жура Федір Антонович, Ременяк Петро Семенович, Хотіч Юрій Трохимович, Недригайлов Юрій Олександрович, Васильєв Пилип Федорович, Райчук Іван Арсенійович, Романов Василь Якович, Стрельбицький Віктор Васильович, Чорній Володимир Петрович, Курбатор Василь Денисович, Гусєва Євгенія Василівна, Сандул Леонід Михайлович, Трачук Леонід Данилович.

Протягом 12 років училище очолював Заслужений працівник культури Циганюк Василь Федорович. Під його керівництвом навчальний заклад став найкращим серед споріднених училищ в Україні. Саме він вніс великий вклад у реставрацію нового корпусу училища, пам'ятки архітектури 18 століття, колишнього палацу Потоцьких.

Як бачимо, змінювалися назви закладу, змінювалися напрямки підготовки спеціалістів, змінювалися покоління викладачів та студентів, але незмінними залишилися самовіддана творча праця колективу, свята віра в силу людського розуму і таланту.

За 75 років педагогічним колективом славетного навчального закладу підготовлено близько 12 тисяч працівників для закладів культури. Училище впродовж десятирок років було безумовним лідером серед училищ культури України і колишнього Радянського Союзу. В даний час колектив училища робить все для того, щоб повернути закладу імідж кращого училища в Україні.

Гордістю Тульчинського училища культури стали його вихованці: Романчишин Василь – заслужений діяч мистецтв України; Голючек Микола – заслужений артист України, викладач Київського університету культури, професор; Шлапак Віктор Павлович – заслужений діяч мистецтв України, начальник управління культури Київської ОДА; Гродзинський Станіслав – заслужений артист України, директор Вінницького училища культури і мистецтв ім. М. Леонтовича; Мрижук Павло – заслужений артист України; Шкуратовський Володимир – заслужений працівник культури України, викладач училища; Весняний Валерій – заслужений працівник культури України, директор Тульчинського бюро подорожей та екскурсій; Ричков Микола – заслужений працівник культури України, начальник райвідділу культури Гайсинської райдержадміністрації; Поплавський Семен – заслужений працівник культури України, бібліотекар с. Богданівка Тульчинського району; Романов Микола – заслужений працівник культури України, начальник відділу культури РДА; Гарбулінський Сергій – заступник начальника Вінницького управління культури; Палаженко Олег Петрович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри духових та ударних інструментів Інституту мистецтв Рівненського державного гуманітарного університету; Походзей Іван – працівник Міністерства культури і туризму; Юник Дмитро – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри народних інструментів Мелітопольського університету.

Цей перелік можна продовжувати ще довго, адже випускники цього славетного мистецького закладу – це велика армія працівників культури та різних державних структур Вінниччини і України. Всі вони заслуговують великої шани і вдячності нашого народу.

Тульчинське училище готує фахівців галузі культури з чотирьох спеціальностей: "Народна художня творчість"; "Хореографія"; "Бібліотечна справа"; "Діловодство".

Щодо спеціалізації "Народна художня творчість", то на цій спеціальності працюють 3 відділи, а саме: відділ хорових дисциплін; відділ народних інструментів; відділ духових інструментів, та з 2009 р. ще й відділ естрадних духових інструментів.

Навчально-виховний процес в училищі здійснюють 97 висококваліфікованих викладачів, серед них 35 колишніх випускників, які осягнули педагогічну майстерність і передають традиційні цінності новим поколінням студентів.

Серед викладачів вищу категорію мають 43 чоловіки, першу категорію – 32, 12 викладачів-методистів, 14 старших викладачів.

Відділ духових інструментів Тульчинського училища культури засновано в 1960 році з метою підготовки організаторів культосвітньої роботи, керівників духових оркестрів.

За період діяльності духового відділу підготовлено близько 700 спеціалістів, які працюють в різних галузях культури, музичних школах, училищах культури та мистецтв, є професійними музикантами, а також займають адміністративні посади у сфері культури та мистецтв.

В 1960 році був заснований хоровий відділ, який очолила В.Голюк. Її послідовниками стали В.Шкуратовський, В.Котенко, Л.Грушко, В.Курбатов. На відділі працює 11 викладачів хорових дисциплін і 5 викладачів музично-теоретичних дисциплін. З 2009 року відділ очолює викладач-методист вищої категорії Пшемінська Л.О.

В червні 2017 року в м. Тульчин відбулась непересічна подія-перший фестиваль "Операфест-Тульчин". Перший блок дійства під назвою "Гала-опера" відкрили Галицький академічний хор, камерний хор "Глорія" і симфонічний оркестр Львівської філармонії. Виступили також Міжнародний квартет солістів у складі С.Соловій (Італія), О.Кабассо (США), М.Лаби (Угорщина), В. Попайди (Україна) під батудою німецького диригента Ернста Маркса. Квартет виконав світові оперні хіти. Другий блок програми складався з творів видатного земляка – М. Леонтовича, виконаних солістами, камерним оркестром "Аркада" і хором "Вінниця", Пролунала опера "На Русалчин Великдень". За диригентським пультом- Мирослав Скорик. У третьому блоці прозвучала комічна опера Джоакінно Россіні "Пробний камінь" у виконанні солістів, хору і симфонічного оркестру Оперної студії НМА імені П. Чайковського. Програму фесту продовжило лазерне шоу під "Garmina Bugana" Карла Орфа, перегляд кіноверсій мюзіклу "Привід опери" Ендрю Веббера.

Отже, "Операфест-Тульчин" стало першою вдалою спробою відродження любові до оперного жанру в "широких народних масах" і в привертанні уваги до світової перлини класичної архітектури – палацо Потоцьких, і в поверненні Тульчину слави культурно-мистецької столиці Поділля.

Література

1. Апатський В. М. Деякі проблеми сучасного виконавства на духових інструментах / В. М. Апатський / Українське музикознавство. – К.: Муз. Україна, 1969. – С. 133-148.

2. Усов Ю. История отечественного исполнительства на духовых инструментах / Ю. Усов. – М" 1975.

3. Усов Ю. История зарубежного исполнительства на духовых инструментах / Ю. Усов. – М., 1978.

Наукове видання

МИСТЕЦЬКА ОСВІТА ТА РОЗВИТОК ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ

Збірник наукових праць

Випуск 4

Відповідальні за випуск
Сверлюк Ярослав Васильович
Шевчук Степан Іванович

Технічний редактор
Віталій Власюк

*Редакційна колегія не завжди поділяє погляди авторів,
висвітлені у збірнику.
За достовірність фактів, точність цитат та можливі помилки
повну відповідальність несуть автори опублікованих матеріалів.*

Підписано до друку 23.03.2017 р. Формат 60x84 1/16. Папір офсет.
Гарнітура «Times». Друк офсет. Ум. друк. арк. 23,02. Наклад 100 пр. Зам. 18.
Видавництво «Волинські обереги».
33028 м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс: (0362) 62-03-97;
e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта
видавничої справи ДК № 270 від 07.12.2000 р.

Надруковано у друкарні видавництва «Волинські обереги».